Dosarul nr. **2a-170/26** judecătoria Ungheni
Judecător Mariana Stratan

D E C I Z I E
15 mai 2026
Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord
În componenţa
Preşedintele ședinței, judecător Stanislav Grosu
Judecătorii Alina Țihonschi, Mariana Sajin

examinând, în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de apel declarată de „Debit Lex" S.R.L. prin intermediul avocatului Lunca Ion împotriva hotărârii Judecătoriei Ungheni din 31.10.2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Debit Lex" împotriva lui Vasile Arapu și Ecaterina Arapu privind încasarea datoriei în baza contractului de credit și a cheltuielilor de judecată, prin care acțiunea a fost admisă parțial,-

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantului:

La data de 02.04.2025, S.R.L. „Debit Lex", a depus cerere de chemare în judecată către Vasile Arapu și Ecaterina Arapu solicitând încasarea datoriei în baza contractului de credit și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că, la data de 25.04.2024, între O.C.N. „Ecofinance Technologies" S.R.L., în calitate de cedent, și S.R.L. „Debit Lex", în calitate de cesionar, a fost încheiat un contract de cesiune a creanțelor, prin care cesionarului i-au fost transmise toate drepturile de creanță rezultate din contractele de credit nebancar, inclusiv drepturile privind recuperarea principalului, dobânzilor, comisioanelor, penalităților și orice alte drepturi accesorii. Pârâtul a fost informat despre cesionarea creanței atât prin scrisoare recomandată, fapt confirmat prin documentele poștale anexate la dosar, cât și prin apeluri telefonice, iar consimțământul său pentru cesiune era prevăzut expres în contractul de credit.

Creditul nebancar i-a fost acordat lui Vasile Arapu în baza unui contract încheiat la distanță, prin intermediul platformei online a creditorului, semnat electronic de către acesta, în urma completării cererii de credit și furnizării datelor personale. În temeiul contractului, pârâtul a beneficiat efectiv de suma totală de 20 000,00 lei sub formă de linie de credit, fapt confirmat prin documentele contabile anexate. Contractul prevedea obligația achitării unei plăți minime lunare, precum și a dobânzii contractuale și a comisionului de gestionare a creditului.

Vasile Arapu nu și-a executat obligațiile asumate, încălcând în mod repetat graficul de rambursare, fără a achita vreo sumă din principalul creditului, dobânda contractuală sau comisionul de gestionare. Ca urmare a neexecutării obligațiilor contractuale, debitorul a înregistrat restanțe semnificative. La data de 07.02.2025, acesta avea o întârziere de 95 de zile, datoria fiind compusă din soldul integral al creditului în sumă de 20.000,00 lei, dobânda contractuală acumulată în sumă de 3 422,50 lei și comisionul de gestionare în sumă de 1 000,00 lei. Pentru perioada ulterioară, 07.02.2025-18.05.2025, Vasile Arapu a acumulat o restanță, precum dobânzi în sumă de 2 738,00 lei și comisioane în sumă de 800,00 lei.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, reclamantul a întreprins multiple demersuri, inclusiv apeluri telefonice și expedierea de notificări scrise, însă acestea nu au condus la achitarea datoriei sau la stingerea obligațiilor restante. În lipsa oricărei reacții din partea pârâtului și în condițiile neexecutării integrale a obligațiilor contractuale, reclamantul a fost nevoit să se adreseze instanței de judecată.

Pentru apărarea drepturilor și intereselor sale, reclamantul a apelat la serviciile unui avocat, suportând cheltuieli de asistență juridică în sumă de 4 000,00 lei, sumă considerată rezonabilă raportat la complexitatea speței, volumul de muncă prestat și durata procedurilor necesare pentru recuperarea creanței. Reclamantul solicită încasarea integrală a datoriei restante, inclusiv a accesoriilor contractuale, precum și compensarea cheltuielilor de judecată suportate.

Reclamantul a solicitat încasarea în mod solidar de la pârâți în beneficiul reclamantului a sumei 20 000,00 lei cu titlul de datorie la corpul creditului nebancar, a sumei de 6 160,50 lei cu titlul de dobândă contractuală restantă, a sumei de 1 800,00 lei cu titlul de comision de gestiune, 4 000,00 lei cheltuieli de asistență juridică, 1 168,43 lei taxa de stat pentru judecarea prezentei acțiuni, 200,00 lei taxa de timbru, 18.50 lei cheltuieli de corespondență, iar în total suma de 33 347,43 lei.

În drept, reclamantul și-a întemeiat cererea în baza art. 10, art. 319, art. 321 alin. (2), art. 823 alin. (1), art. 826 alin. (1), art. 827 alin. (2), art. 1244 alin. (1), art. 1247 alin. (1), art. 1249 Cod civil al Republicii Moldova; art. 56, art. 60, art. 96, art. 118, art. 166, art. 167 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova; art. 9 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 1 din 16.03.2018 privind organizațiile de creditare nebancară.

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 08.04.2025, cererea de chemare în judecată depusă S.R.L. „Debit Lex" împotriva lui Vasile Arapu și Ecaterina Arapu privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, a fost acceptată în procedura cererilor cu valoare redusă.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 31.10.2025, acțiunea a fost admisă parțial:

✓ S-a încasat de la Vasile Arapu în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Debit Lex", datoria în baza contractului de credit nr. 298062001 din 04.10.2024, încheiat cu O.C.N. „Ecofinance Technologies" S.R.L., în mărime de 20 000,00 lei, dobânda contractuală parțială în mărime de 3 422,50 lei, comision de gestiune parțial în mărime de 1 000,00 lei, precum și cheltuieli de judecată compuse din taxa de stat parțială în mărime de 1 026,86 lei, cheltuieli pentru taxa de timbru în mărime de 200,00 lei, cheltuieli pentru asistență juridică parțială în mărime de 500,00 lei și cheltuieli de corespondență în mărime de 18,50 lei, în total suma de 26 167,86 (douăzeci și șase mii o sută șaizeci și șapte, 86) lei.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu hotărârea menționată, la data de 03.11.2025, „Debit Lex" S.R.L. prin intermediul avocatului Lunca Ion a contestat hotărârea primei instanţe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată va fi admisă integral.

Potrivit art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

„Debit Lex" S.R.L. prin intermediul avocatului Lunca Ion a depus cerere de apel la 03.11.2025, contestând hotărârea Judecătoriei Ungheni, dispozitivul căreia a fost pronunțat la 31.10.2025. Astfel, Colegiul atestă și constată că, apelul a fost declarat în interiorul termenului acordat de lege.

Argumentele părţilor:

În motivarea apelului, apelantul a menţionat că apelantul Debit Lex S.R.L., nu este de acord cu hotărârea apelată, în partea ce ține de respingerea capătului de cerere privind încasarea sumei de 2 738,00 lei în calitate de dobândă contractuală, a comisionului de gestionare a creditului în mărime de 800 lei, diferența taxei de stat în mărime de 141,57 lei pentru judecarea prezentei acțiuni, a sumei de 3 500,00 lei în calitate de cheltuieli pentru asistență juridică, precum și în

partea respingerii capătului de cerere privind încasarea solidară a sumelor solicitate si de la Arapu Vasile, întrucât o consideră ca fiind una neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi casată.

Relevă că Instanța de fond a admis doar parțial pretențiile apelantului cu privire la dobânda contractuală și comisionul de gestiune. O asemenea interpretare, apelantul o consideră ca fiind eronată, contravine dispozițiilor contractului de credit și ale contractului de cesiune și încalcă dreptul apelantului de a obține integral contraprestațiile la care debitorul s-a obligat prin contractul încheiat.

Susține că Instanța de fond a respins în mod neîntemeiat pretențiile privind încasarea dobânzii contractuale în sumă de 2 738,00 lei și a comisionului de gestionare în sumă de 800,00 lei pentru perioada 07.02.2025 - 18.05.2025, apreciind eronat că notificarea din 07.02.2025 ar fi produs efectul rezoluțiunii contractului de credit, devenind astfel aplicabil art. 1770 alin. (1) Cod civil. O asemenea concluzie este rezultatul unei confuzii juridice intre instituția declarării scadenței anticipate și cea a rezoluțiunii contractului, confuzie pe care a determinat aplicarea greșită a normelor de drept material.

Declararea scadenței anticipate nu este echivalentă cu rezoluțiunea contractului. Potrivit pct. 8.2 si 8.3 din contractul de credit, creditorul are dreptul, în caz de neexecutare, să anuleze limita de credit cu sau fără rezoluțiunea contractului, să declarare creditul scadent anticipat cu toate sumele aferente și să solicite soldul liniei de credit utilizat, dobândă calculată și comisionul de gestionare. Această formulare contractuală confirmă că rezoluțiunea nu operează automat, ci doar dacă este expres declarată. În speță, limita aprobată a fost anulată fără rezoluțiunea actului juridic.

Menționează că contractul de credit nr. 298062001 din 04.10.2024, la oct. 5.5 prevede expres că dobânda se calculează la soldul zilnic al liniei de credit „până la data restituirii integrale a liniei de credit, indiferent de modalitatea sau momentul rambursării". Aceeași regulă rezultă și din pct. 5.2 privind comisionul unic de gestionare a creditului, calculat pentru fiecare zi de utilizare a sumei debursate. Prin urmare, dreptul creditorului de a calcula dobânzi și comisioane continuă până la achitarea integrală a datoriei, indiferent dacă litigiul este sau nu pendinte pe rolul instanței.

Prin contractul de cesiune nr. 1 din 25.04.2024, cedentul a transmis cesionarului toate drepturile accesorii, inclusiv dreptul ;,de a calcula in continuare dobânzi și penalități până la achitarea integrală a datoriei de către debitor" (pct. 1.4). Așadar, nu există niciun temei ca instanța să limiteze acest drept la data sesizării instanței, din moment ce obligația contractuală a debitorului de plată a dobânzii și comisionului nu încetează și nu este suspendată prin simpla introducere a acțiunii.

Instanța a înlăturat fără temei clauzele exprese ale contractului de credit. Potrivit pct. 8.2 din contract, chiar și în cazul anulării limitei de credit, creditorul este îndreptățit să solicite dobândă anuală calculată și comisionul de gestionare. Mai mult, pct. 10.7 din contract prevede în mod explicit că creditorul are dreptul să calculeze toate plățile aferente creditului și despăgubirile pentru neplata la scadență până la data executării integrale a contractului, inclusiv în cazul existenței unei hotărâri judecătorești.

Argumentul instanței potrivit căruia, ulterior notificări, nu ar mai exista un „obiect de gestionat" este contrar atât clauzelor contractuale, cât și realității juridice. Atât timp cât soldul liniei de credit nu a fost restituit, raportul obligațional a continuat să existe, iar creanța a rămas activă. Gestionarea creditului nu se reduce la posibilitatea debitorului de a utiliza sume noi, ci include administrarea creanței restante, calculul dobânzilor, evidența contabilă și urmărirea executării obligațiilor până la stingerea integrală a datorie.

Prin soluția pronunțată, instanța a încălcat și principiul forței obligatorii a contractului, consacrat de art. 996 Cod civil, substituind voința părților cu o interpretare proprie, nefundamentată pe textul contractului. Or, instanța nu poate modifica sau lipsi de efect clauze contractuale clare și valabile, în lipsa constatării nulității sau caracterului lor abuziv, aspecte care nici nu au fost invocate și nici analizate în cauză.

Raționamentul instanței contravine art. 10 Cod civil, care impune exercitarea drepturilor și executarea obligațiilor cu bună-credință. Considerând că debitorul, a semnat contractul de credit, a cunoscut termenele și condițiile de stingere a obligațiilor sale, s-a eschivat de la plată a acestor creanțe, a fost notificat despre cesiune și a ignorat termenul de 7 zile pentru achitarea datoriei scadente, din momentul notificării, îl face de rea-credință. Respingerea dobânzii și a comisionului pentru perioada 07.02.2025 -18.05.2025 creează o situație de dezechilibru contractual și ar încuraja, pe viitor, neexecutarea obligației, lipsind creditorul de protecția juridică conferită de contract și de lege.

Relevă că art. 864 Cod civil consacra distinct dreptul creditorului de a cere executarea obligației înainte de termen, chiar dacă în favoarea debitorului a fost stabilit un termen de executare. Conform alin. (1) al acestui articol, creditorul este îndreptățit să pretindă executarea imediată în cazul incapacității de plată a debitorului, al neprezentării garanțiilor sau în alte cazuri prevăzute de lege, fără ca acest drept să fie condiționat de rezoluțiunea contractului.

Art. 864 alin. (2) lit. b) Cod civil este pe deplin incident în speță, întrucât obligația pecuniară urma să fie executată în rate, iar o rată a rămas neplătită mai mult de 45 de zile de la scadență, situație confirmată de restanța de 95 de zile înregistrată de debitor la data notificării. În această ipoteză legală, creditorul este expres autorizat să ceară executarea imediată a ratelor neajunse la scadență, fără a fi necesară încetarea raportului contractual.

Mai mult, la punctul 12 din cererea de chemare în judecată, apelantul a indicat expres juridic al calculării ulterioare a dobânzii și comisionului, prin raportare la pct. 1.4 din contractul de cesiune, potrivit căruia cesionarul preia toate drepturile de creanță ale cedentului, inclusiv drepturile prezente si viitoare legate de recuperarea creantei, a dobânzilor, comisioanelor și penalităților contractuale sau legale. Aceasta clauză conferă cesionarului dreptul expres de a calcula în continuare dobânzi și comisioane până la achitarea integrală a datoriei, drepturi accesorii care nu sunt limitate la momentul cesiunii, ci se nasc și se acumulează pe durata neexecutării obligației de către debitor, aspect omis de instanța de fond.

În context, apelantul a arătat că, având în vedere natura procedurii cererii cu valoare redusă, care potrivit art. 276^4 alin. (1) CPC se examinează într-un termen de până la 6 luni, a procedat la calcularea în avans a dobânzii și comisionului pentru o perioada de 100 de zile, începând cu data cesiunii creanței, pentru a evita recalculări succesive și cereri adiționale. Astfel, pentru perioada 07.02.2025 - 18.05.2025, au fost determinate distinct sumele de 2 738,00 lei dobândă contractuală și 800 lei comision de gestionare a creditului, conform tabelului de calcul anexat, aceste sume vizând o perioadă ulterioară cesiunii, diferită de cea anterioară (95 de zile), fără a exista vreo suprapunere sau dublare nejustificată a accesoriilor.

Apelantul a informat în mod expres instanță de judecată, prin punctul 10 din cererea de chemare în judecată, despre existența unei achitări parțiale efectuate de către intimat anterior momentului cesiunii creanței. Astfel, s-a indicat că, deși intimatul a semnat contractul de credit nebancar și și-a asumat obligațiile corelative, până la momentul transmiterii dreptului de creanță acesta a achitat 0 lei din corpul împrumutului, 0 lei dobândă contractuală, 0 lei cu titlu de comision de gestionare a creditului.

Prin urmare, constată că apelantul a indicat direct și etapizat sumele datorate, atât la

momentul cesiunii, cât și pentru perioada ulterioară, iar instanță de fond a ignorat aceasta structurare explicită, interpretând în mod eronat rezolvirea contractului de credit.

Astfel, susține că dispozițiile art. 15[1] alin. (1) lit. a) si b) din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori permit perceperea dobânzilor și comisioanelor în limita legală până la rambursarea integrală a creditului, cu condiția să nu se depășească plafonul legal. Din înscrisurile prezentate reiese că pretențiile apelantului nu depășesc acest plafon, ceea ce face sumele perfect legale și exigibile.

Jurisprudența constantă a instanțelor naționale și principiile consacrate de art. 901 si 912 Cod civil confirmă dreptul creditorului de a obține executarea silită a tuturor sumelor ajunse la scadență, inclusiv a dobânzii și comisionului de gestiune, calculate până la achitarea efectivă. Introducerea unei acțiuni judiciare nu constituie un motiv de suspendare sau de reducere a acestor obligații.

Refuzul instanței de a admite integral solicitarea privind încasarea dobânzii și a comisionului fără o analiză reală a situației de fapt, fără administrarea vreunei probe contrare și fără aplicarea dispozițiilor legale relevante reprezintă un act de arbitrariu judiciar.

Instanța de fond a admis doar sumele aferente perioadei anterioare cesiunii creanței, respectiv dobânda contractuală în cuantum de 20 000,00 lei și comisionul de gestionare în cuantum de 1 000,00 lei, corespunzătoare perioadei de până la 07.02.2025, astfel cum au fost indicate la oct. 11 din cererea de chemare în judecată și confirmate prin evoluția contului de împrumut anexate la dosar. În schimb, instanța a respins în mod ilegal și nejustificat pretențiile privind dobânda contractuala de 2 738,00 lei și comisionul de gestionare de 800 lei, aferente perioadei ulterioare cesiunii creanței (07.02.2025 - 18.05.2.025), deși aceste sume au fost expres salicilați la pct. 12 din cererea de chemare în judecată, calculate conform contractului de credit și demonstrate prin calculul matematic desfășurat anexat la materialele cauzei.

Serviciile au necesitat aproximativ 10 ore de lucru, fiecare oră fiind tarifată cu 400 lei. Acest tarif este în conformitate cu prevederile Hotărâri Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr. 19-02/27.05.2022 din 27.05.2022, unde la pct. 5 este stipulat că „Un diapazon rezonabil și recomandabil pentru mărimea tarifelor orare ale avocaților din Republica Moldova este între 70 și 170 euro/oră” (aproximativ 1 374,00-3 337,00 lei/ora).

Cazul a presupus analiza unui volum considerabil de acte contractuale și juridice, inclusiv contractul de credit inițial, actele de cesiune a creanței și documentele justificative anexate care sunt într-o relație echitabilă cu realitatea economică din piață. Acest proces a necesitat studierea detaliată a clauzelor contractuale pentru a verifica conformitatea cu legislația aplicabilă și pentru a susține validitatea pretențiilor apelantului. De asemenea, calcularea exactă a datoriilor și penalităților contractuale a implicat operațiuni complexe de verificare, luând în considerare sumele achitate, restantele acumulate, dobânzile aplicate și alte costuri aferente. Aceste calcule au fost efectuate în mod riguros pentru a reflecta cu precizie situația financiară a debitorilor.

Susține că instanța de fond nu a justificat reducerea sumei de 4 000,00 lei solicitată de reclamant cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, iar această omisiune subminează temeinicia hotărârii. Suma solicitată de reclamant este rezonabilă și proporțională cu complexitatea cauzei, fiind susținută prin probe concludente, pe care instanța nu le-a analizat în mod corespunzător.

Judecătorul a redus arbitrar cuantumul compensării la 500 lei, invocând generic criteriile de „realitate, necesitate și rezonabilitate”, fără a prezenta o analiză concretă a elementelor ce au condus la aceasta reducere. Nu s-a explicat în ce mod s-a ajuns la concluzia că doar jumătate din suma solicitată este rezonabilă sau necesară, ceea ce reprezintă o încălcare a obligației de motivare prevăzută de art. 130 alin. (1) CPC. Acest articol impune instanței să aprecieze probele

„după intima convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar”, precum și să ofere o justificare clară și detaliată a concluziilor sale.

Relevă că cele constatate in hotărârea instanței de fond contravine circumstanțelor de fapt și prevederilor legale. Or, suma solicitată în calitate de cheltuieli suportate pentru asistența juridică este una reală, necesară și rezonabilă, existența acesteia fiind probată prin probele atașate la dosar. Instanța a redus cuantumul compensației pentru cheltuielile de asistență juridică la o pătrime, fără a motivă în detaliu această decizie. Nu a fost explicat de ce doar 500 lei sunt considerați rezonabili, deși apelantul a furnizat dovezi clare ale volumului de muncă depus și ale tarifelor practicate. Aceasta abordare contravine prevederilor art. 239 Cod Procedură Civilă, care impun ca hotărârea judecătorească să fie legală și întemeiată, iar argumentele să fie clar formulate și susținute de norme juridice aplicabile.

Mai menționează că din înscrisurile depuse la dosar, inclusiv informația oficială eliberată de Agenția Servicii Publice, rezultă că pârâta Arapu Ecaterina se află în relație de căsătorie cu Arapu Vasile la momentul obținerii creditului nebancar. Aceasta împrejurare atrage incidența normelor din codul Familiei care reglementează regimul juridic al bunurilor și al obligațiilor asumate în timpul căsătoriei.

Intimatul a contractat creditul în timpul căsătoriei, ceea ce naște prezumția folosirii sumelor în interesul gospodăriei comune; părțile nu au administrat nicio probă contrară. Instanța a respins capătul pe motivul pur formal al lipsei semnăturii soțului pe contract, substituind criteriul legal al „interesului familiei” cu un criteriu inexistent în lege. Potrivit prevederilor art. 20 alin. (1), (3) si (5) din Codul familiei, orice mijloc bănesc obținut în perioada căsătoriei - fie prin salariu, fie prin credit - are natura de mijloc comun dacă este utilizat în interesul gospodăriei, al nevoilor curente sau al stabilității financiare a familiei. Neaplicarea acestor dispoziții imperative a condus la soluția greșită de respingere a răspunderii solidare. Se impune astfel, casarea sub acest capăt și admiterea încasării solidare, în limitele patrimoniului comun al soților.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces, a materialelor din dosar, Colegiul civil consideră că apelul urmează a fi admis iar hotărârea casată parțial cu emiterea unei noi hotărâri din următoarele considerente.

Conform art.385 lit. c) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanţe, emițând o nouă hotărâre.

Conform art.386 alin. (1) Cod de procedură civilă, hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanța de apel dacă:

a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin;

b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente;

c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în contradicţie cu circumstanţele cauzei;

d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Potrivit art.276^2 Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei,

fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Valoarea acțiunii fără dobândă nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei din care considerente cauza a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă.

Potrivit art.276^3 alin.(1) și (2) Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică.

Potrivit prevederilor art.276^4 alin. (5) CPC RM instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art.276^3 fiind aplicabile corespunzător astfel, instanța de apel a examinat cererea de apel în procedura scrisă, fără citarea părților.

Potrivit art.373 alin.(1) și (2) Cod de procedură civilă, (1) instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărâri atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

Prevederile enunțate obligă instanța de apel să se pronunțe asupra cererii de apel declarată de „Debit Lex” S.R.L. în limitele dezacordului acesteia cu hotărârea Judecătoriei Ungheni din 31.10.2025, or pretenția restituirii sumei de 20 000,00 lei cu titlul de datorie la corpul creditului nebancar. În acest caz, prevederile art. 373 alin. (6) Cod Procedură Civilă RM stabilesc expres faptul că, „Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces”.

Potrivit art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Prevederile art. 15 alin. (1) Cod civil, stabilesc expres că apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Potrivit art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Articolul 776 Cod civil prevede că, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 858 aliniatele (1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Articolul 992, alin (1), (2) Cod civil prevede că contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. (2) Contractului îi sunt aplicabile normele cu privire la actul juridic, iar potrivit art. 993, alin (1) Cod Civil RM, oricine își poate alege în mod liber contractantul, dacă legea nu prevede altfel.

Conform art. 1763 din Codul civil, (1) Prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobânzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții. (2) Contractul de credit se încheie în scris. (3) Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul. (4) Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizații de creditare nebancară, precum și alte organizații care acordă credite în baza legii.

Potrivit art. 1764 din Codul civil, (1) Părţile contractului de credit pot conveni asupra unei dobânzi fixe sau flotante. (2) Creditorul nu poate modifica în mod unilateral mărimea dobânzii decât în cazurile prevăzute de lege sau de contract. În cazul când contractul prevede dreptul băncii sau a organizației de creditare nebancară de a modifica în mod unilateral mărimea dobânzii, aceasta se va efectua în funcţie de rata de bază a Băncii Naţionale, de rata inflaţiei şi de evoluţia pieţei financiare bancare și nebancare, ţinându-se cont de principiul echităţii. (3) Creditorul îl va anunţa în scris pe debitor despre modificarea mărimii dobânzii cu cel puţin 10 zile înainte de modificare. Mărimea nouă a dobânzii se va aplica la soldul, existent la data modificării, al creditului.

Potrivit art. 1247 al. (1) Cod Civil, Împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract.

Potrivit materialelor cauzei, la 04 octombrie 2024 între O.C.N. „Ecofinance Technologies” S.R.L. și pârâtul Vasile Arapu a fost încheiat contractul de credit nr. 298062001, prin care O.C.N. „Ecofinance Technologies” S.R.L. s-a obligat să transmită pârâtului Vasile Arapu suma de 20 000,00 lei. (f.d. 13-17).

Potrivit ordinului de plată din 05 octombrie 2024, pârâtului Vasile Arapu i-a fost transmisă suma 20 000,00 lei. (f.d.18).

La 25.04.2024, între O.C.N. „Ecofinance Technologies” S.R.L. și „Debit Lex” S.R.L., a fost semnat contractul de cesiune nr. 1, prin care cedentul a cedat în favoarea cesionarului dreptul de creanță împotriva debitorilor săi (f.d. 24-25).

Potrivit art. 823 alin. (1) și (2) Cod civil rezultă că, o creanță transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. Cesiunea creanței nu poate aduce atingere drepturilor debitorului şi nici nu poate face obligația acestuia mai oneroasă.

Potrivit art. 824 Cod civil, cesiunea de creanță trebuie să fie încheiată în forma cerută pentru actul juridic în al cărui temei s-a născut creanța cesionată.

Prevederile art. 827, alin. 1) și 2) Cod civil stabilesc expres că drepturile de creanță se transmit cesionarului așa cum există în momentul transmiterii. Odată cu cesiunea creanței, asupra cesionarului trec garanțiile și alte drepturi accesorii.

Conform pct. 1.1 al contractului de cesiune, obiectul contractului constă în cedarea de către Cedent în favoarea Cesionarului a drepturilor de creanță împotriva debitărilor săi.

În conformitate cu prevederile pct. 1.4. din contractul de cesiune, Cedentul cesionează, iar Cesionarul preia toate drepturile de creanţă ale Cedentului, împreună cu drepturile de garanţie şi alte drepturi accesorii acesteia, care rezultă din contractele de creditare încheiate de către Cedent cu clienţii săi şi care au datorii neachitate faţă de Cedent, inclusiv drepturile prezente şi/sau

viitoare legate de recuperare a creanţei şi/sau a dobânzilor, comisioanelor şi/sau a penalităţilor contractuale și/sau în baza legii, precum și/sau dreptul de a calcula în continuare, în temeiul contractului și/sau în temeiul legii dobânzi de întârziere şi penalităţi, până la achitarea integrală a datoriei de către debitor, precum şi/sau dreptul de a urmări executarea integrală a creanţei pe cale judiciară și/sau cea de executare; precum și/sau dreptul de a prelucra (în sens larg) datele cu caracter personal ale debitorului, inclusiv de a transmite datele despre restanţă birourilor istoriilor de credit.

Potrivit actului de primire predare nr. 23, la contractul de cesiune Cedentul a predat Cesionarul drepturile de creanță ale Cedentului, față de Clientul (debitor) Vasile Arapu (f.d. 24).

Potrivit notificării nr. C377 din 07.02.2025, Vasile Arapu și Ecaterina Arapu au fost notificați despre cesionarea creditului nebancar contractat (f.d. 32).

Invocând faptul că Vasile Arapu nu și-a onorat obligațiile de rambursare a împrumutului, reclamantul „Debit Lex” S.R.L. solicită încasarea în mod solidar de la pârâții Vasile Arapu și Ecaterina Arapu a datoriei în sumă de 24 422,50 lei, care a fost recepționată contra semnătură.

La data de 02.04.2025, S.R.L. „Debit Lex”, a depus cerere de chemare în judecată către Vasile Arapu și Ecaterina Arapu solicitând încasarea datoriei în baza contractului de credit și a cheltuielilor de judecată, solicitând încasarea în mod solidar de la pârâți în beneficiul reclamantului a sumei 20 000,00 lei cu titlul de datorie la corpul creditului nebancar, a sumei de 6 160,50 lei cu titlul de dobândă contractuală restantă, a sumei de 1 800,00 lei cu titlul de comision de gestiune, 4 000,00 lei cheltuieli de asistență juridică, 1 168,43 lei taxa de stat pentru judecarea prezentei acțiuni, 200,00 lei taxa de timbru, 18.50 lei cheltuieli de corespondență, iar în total suma de 33 347,43 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 08.04.2025, cererea de chemare în judecată depusă S.R.L. „Debit Lex” împotriva lui Vasile Arapu și Ecaterina Arapu privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, a fost acceptată în procedura cererilor cu valoare redusă.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 31.10.2025, acțiunea a fost admisă parțial S-a încasat de la Vasile Arapu în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Debit Lex”, datoria în baza contractului de credit nr. 298062001 din 04.10.2024, încheiat cu O.C.N. „Ecofinance Technologies” S.R.L., în mărime de 20 000,00 lei, dobânda contractuală parțială în mărime de 3 422,50 lei, comision de gestiune parțial în mărime de 1 000,00 lei, precum și cheltuieli de judecată compuse din taxa de stat parțială în mărime de 1 026,86 lei, cheltuieli pentru taxa de timbru în mărime de 200,00 lei, cheltuieli pentru asistență juridică parțială în mărime de 500,00 lei și cheltuieli de corespondență în mărime de 18,50 lei, în total suma de 26 167,86 (douăzeci și șase mii o sută șaizeci și șapte, 86) lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că evoluția raportului obligațional dintre părți a suferit o modificare substanțială în urma demersurilor extrajudiciare ale reclamantului, care au condus la rezolvirea contractului de credit, făcând referire la faptul că la data de 07.02.2025, reclamantul (în calitate de cesionar) a expediat în adresa pârâtului Vasile Arapu notificarea nr. C377 (f.d. 25), prin care i-a solicitat restituirea integrală și imediată a întregii datorii restante, inclusiv a corpului de creanță, dobânzilor și comisioanelor acumulate până la acea dată. Această notificare a fost recepționată de pârât, contra semnătură (fila 25 verso).

Totodată, a menționat că potrivit pct. 2.10. din contractul de credit, durata inițială a acestuia era de 60 de luni, cu dată finală de 04.10.2029, astfel prin emiterea și comunicarea notificării de rezolvire unilaterală, judecătorul a concluzionat că reclamantul a exercitat dreptul său de a înceta contractul înainte de termen, în temeiul neexecutării obligațiilor de către debitor.

Colegiul Civil consideră ca fiind eronate constatările instanței de fond în latura menționate

având în vedere faptul că potrivit contractului de credit nr. 298062001 din 04.10.2024, la pct. 5.5 prevede expres că dobânda se calculează la soldul zilnic al liniei de credit „până la data restituirii integrale a liniei de credit, indiferent de modalitatea sau momentul rambursării”. Aceeași regulă rezultă și din pct. 5.2 privind comisionul unic de gestionare a creditului, calculat pentru fiecare zi de utilizare a sumei debursate. Prin urmare, dreptul creditorului de a calcula dobânzi și comisioane continuă până la achitarea integrală a datoriei, indiferent dacă litigiul este sau nu pendinte pe rolul instanței.

Prin contractul de cesiune nr. 1 din 25.04.2024, cedentul a transmis cesionarului toate drepturile accesorii, inclusiv dreptul ;,de a calcula in continuare dobânzi și penalități până la achitarea integrală a datoriei de către debitor” (pct. 1.4).

Mai mult decât atât, potrivit pct. 8.2 din contract, chiar și în cazul anulării limitei de credit, creditorul este îndreptățit să solicite dobândă anuală calculată și comisionul de gestionare. Mai mult, iar prevederile pct. 10.7 din contract stabilesc în mod concret faptul că creditorul are dreptul să calculeze toate plățile aferente creditului și despăgubirile pentru neplata la scadență până la data executării integrale a contractului, inclusiv în cazul existenței unei hotărâri judecătorești.

În context, Colegiul urmează să aprecieze ca fiind just alegațiile apelantului referitor la faptul că atât timp cât soldul liniei de credit nu a fost restituit, raportul obligațional a continuat să existe, iar creanța a rămas activă. Gestionarea creditului nu se reduce la posibilitatea debitorului de a utiliza sume noi, ci include administrarea creanței restante, calculul dobânzilor, evidența contabilă și urmărirea executării obligațiilor până la stingerea integrală a datoriei.

Colegiul reține că declararea scadenței anticipate nu produce, prin ea însăși, stingerea raportului contractual și nici nu echivalează automat cu rezoluțiunea contractului de credit, or scadența anticipată are ca efect exclusiv exigibilitatea imediată a obligațiilor asumate de debitor, fără desființarea clauzelor contractuale referitoare la dobândă și costurile aferente creditului, atât timp cât obligația principală nu a fost executată integral.

În speță, din conținutul notificării din 07.02.2025 nu rezultă manifestarea expresă și neechivocă a voinței creditorului de a rezoluționa contractul, ci doar exercitarea dreptului contractual de declarare a exigibilității anticipate a creanței restante

.Având în vedere cele expuse, Colegiul Civil consideră just casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Ungheni din 31.10.2025 și dispunerea încasării dobânzii contractuale neîncasate de instanța de fond în sumă de 2 738,00 lei și a comisionului de gestionare în sumă de 800,00 lei pe perioada 07.02.2025-18.05.2025.

Potrivit art. 942 alin. (1) din Codul civil în cazul în care o sumă de bani nu este la scadenţă, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. (2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri.

Potrivit pct. 5.5. din contractul de credit nr. 298062001, din 04.10.2024 prevede că, Dobânda se calculează anual și se aplică la soldul zilnic al liniei de credit până la data restituirii integrale a liniei de credit, indiferent de faptul, dacă restituirea a fost efectuată de către Debitor benevol ca urmare a ajungerii obligațiilor la scadență, a rambursării anticipate a creditului, a exercitării dreptului de reziliere sau de revocare a contractului.

Rata dobânzii contractuale conform pct. 5.5.1. din contract este de 49, 9685 % anual.

Potrivit pct. 5.7. din contract părţile au convenit că „calculul costului total al creditului poate creşte corespunzător şi proportional cu sumele care sunt trase din linia de credit, însă nu poate depăşi valoarea sumelor trase, în condiţiile din prezentul contract”. Iar, în conformitate cu prevedrile pct. 5.1. din contract părţile au convenit că: „Pentru utilizarea sumelor puse la dispoziție din linia de credit, debitorul va achita o plată minimă lunară egală cu 5% din soldul curent al liniei de credit la data scadenței plus dobânda contractuală”.

Având în vedere prevederile contractuale cât și cele legale cu referire la dobânda contractuală, raportând la prevederile pct. 8.2 din contract, Colegiul Civil consideră oportun încasarea întregii sume în mărime de 6 160,5 lei cu titlu de dobândă contractuală restantă din contul lui Vasile Arapu în beneficiul S.R.L. „Debit Lex”.

Subsecvent, în aceeași ordine de idei, în conformitate cu pct. 5.5.2. al contractului de credit nebancar care stabileşte că, „pentru utilizarea liniei de credit solicitată, debitorul va achita un comision de gestionare a creditului în mărime de 0,04 % pe o zi de credit, din valoarea totală a creditului”, Colegiul va încasa suma totală în mărime de 800,00 lei cu titlu de comision de gestiune pentru toată perioada solicitată, având în vedere incidența prevederilor contractuale stabilite de către părți în conținutul pct. 8.2 din contract nr. 298062001 din 04.10.2024.

Or, potrivit prevederilor art. 15^1 alin. (7) Legea nr. 202 din 12.07.2013 se interzice aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depășește 50%, iar toate celelalte plăți aferente (comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere și orice alt tip de plată), cu excepția dobânzii, pe o zi de credit depășesc 0,04% din valoarea totală a creditului.

În speță, rata dobânzii contractuale prevăzută la pct. 5.5.1 din contract constituie 49,9685% anual, situându-se sub plafonul maxim permis de lege. Totodată, comisionul de gestionare stabilit contractual în cuantum de 0,04% pe zi nu depășește limita legală expres prevăzută de norma imperativă menționată.

Prin urmare, clauzele contractuale referitoare la dobânda contractuală și comisionul de gestionare nu contravin dispozițiilor imperative ale Legii nr. 202/2013 și urmează a fi aplicate potrivit principiului forței obligatorii a contractului.

Faptul declarării scadenței anticipate nu înlătură, prin sine, aplicabilitatea clauzelor privind costurile creditului, atât timp cât obligația principală continuă să existe și nu a fost executată integral, iar cuantumul accesoriilor calculate rămâne în limitele legale imperative stabilite pentru protecția consumatorului.

Cu referire la pretenția de încasare solidară a sumelor bănești de la Vasile Arapu, șiEcaterina Arapu, se reţin următoarele:

Conform prevederilor art. 796 Cod civil, dacă doi sau mai mulţi debitori datorează o prestaţie în aşa fel încît fiecare este dator să efectueze întreaga prestaţie, iar creditorul poate pretinde fiecăruia din debitori executarea, atunci debitorii sunt legaţi solidar.

Potrivit art. 797 Cod civil, (1) O obligaţie solidară nu se prezumă, ci se naşte prin act juridic sau prin lege. (2) Atunci când se cer despăgubiri pentru neexecutarea unei obligaţii indivizibile, debitorii sunt ţinuţi solidari pentru plată în folosul creditorului.

Conform art. 19 Codul familie, (1) Bunurile dobîndite de către soţi în timpul căsătoriei sunt supuse regimului proprietăţii în devălmăşie. (2) Regimul legal al bunurilor soţilor acţionează în măsura în care nu este modificat de contractul matrimonial.

Conform art. 24 Codul familie, (1) Fiecare soţ răspunde pentru obligaţiile proprii cu bunurile proprietate personală şi cu cota-parte din proprietatea în devălmăşie, care poate fi determinată de către instanţa judecătorească la cererea creditorului. (2) Soţii răspund cu întreg patrimoniul lor pentru obligaţiile care au fost asumate în interesul familiei, fie şi numai de unul dintre ei, precum

şi pentru repararea prejudiciului cauzat ca urmare a săvârșirii de către ei a unei infracţiuni, dacă prin aceasta au sporit bunurile comune ale soţilor.

Articolul 24 alin. (1), Codul familie prevede că fiecare soţ răspunde pentru obligaţiile proprii cu bunurile proprietate personală şi cu cota-parte din proprietatea în devălmăşie, care poate fi determinată de către instanţa judecătorească la cererea creditorului.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, „soţii răspund cu întreg patrimoniul lor pentru obligaţiile care au fost asumate în interesul familiei, fie şi numai de unul dintre ei, precum şi pentru repararea prejudiciului cauzat ca urmare a săvârșirii de către ei a unei infracţiuni, dacă prin aceasta au sporit bunurile comune ale soţilor”.

Astfel, Colegiul Civil relevă că „Debit Lex” S.R.L. nu dispune de un temei de fapt și de drept valabil, pentru a pretinde executarea căror-va obligații din partea Ecaterinei Arapu, or simpla existență a relației de căsătorie dintre Vasile Arapu și Ecaterina Arapu la data contractării creditului nu este suficientă pentru angajarea răspunderii solidare a celuilalt soț.

Potrivit art. 24 alin. (2) Codul familiei, răspunderea solidară a soților intervine doar în măsura în care obligația a fost asumată în interesul familiei, circumstanță care urmează a fi demonstrată de partea care o invocă.

De altfel, potrivit prevederilor art. 118 Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Într-o altă ordine de idei, potrivit art.82 Cod de procedură civilă, Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 83 alin. (2) Cod de procedură civilă stipulează că taxa de stat se determină în acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

Potrivit prevederilor art. 83 alin. (3) Cod de procedură civilă, se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată, cererea reconvențională, cererea de intervenție principală, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești, precum și alte cereri prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213/2023.

Potrivit pct. 1.1.2 din anexa nr. 1 Legii taxei de stat, nr. 213 din 31-07-2023 în vigoare din 01.01.2024, dacă valoarea acțiunii este de 5001–50000 lei, urmează a fi achitată suma conform următorului calcul 250 lei + 4% din valoarea acțiunii care depășește 5001 lei.

Potrivit ordinului de plată nr. 1285 din 12.03.2025, S.R.L. „Debit Lex” a efectuat plata taxei de stat în mărime de 1 168,43 lei (f.d. 2).

În conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Astfel, suma în mărime de 1 168,43 lei va fi încasată din contul Vasile Arapu în beneficiul S.R.L. „Debit Lex” cu titlu de compensarea cheltuielilor de judecată (taxa de stat achitată în instanța de fond).

Conform pct. 1.6 din anexa nr. 1 legii taxei de stat, nr. 213 din 31-07-2023 în vigoare din 01.01.2024, prevede că pentru cererile de apel împotriva hotărârilor instanțelor de judecată, inclusiv pentru apelul incident și cererile de alăturare la apel, urmează a fi achitată suma de 85% din taxa de stat achitată în prima instanță, iar în cazul litigiilor cu caracter patrimonial – 85% din taxa calculată din suma contestată.

Potrivit ordinului de plată nr. 1912 din 17.02.2026, S.R.L. „Debit Lex" a efectuat plata taxei de stat pentru depunerea cererii de apel în mărime de 212,5 lei (f.d. 74).

Astfel, pentru instanța de apel, S.R.L. „Debit Lex" îi va fi compensată taxa de stat în mărime de 212,5 lei din contul lui Vasile Arapu, potrivit normelor enunțate.

Subsecvent, potrivit art. 84 Cod de procedură civilă (1) Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanță, cât și în căile de atac, în temeiul legii. (2) Taxa de timbru se achită în contul instanțelor de judecată și se gestionează în conformitate cu art.43 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014. (3) Cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

Conform art. 2 a Legii taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, (1) Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum și pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanță, cât și în căile de atac. (2) Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul. (3) Prin derogare de la alin. (1), nu se percepe taxă de timbru de la autoritățile și instituțiile publice în acțiunile care au ca obiect încasarea unor sume de bani la bugetul de stat. (4) Taxa de timbru constituie 200 de lei.

Potrivit Ordinului de plată nr. 1911 din 17.02.2026 (f.d. 73), reclamantul a achitat taxa de timbru în mărime de 200,00 lei pentru depunerea cererii de apel.

În baza Hotărârii Curții Constituționale nr. 20/2024, s-a declarat neconstituțional textul din art. 84 alin. (4) CPC și art. 2 alin. (2) din Legea nr. 213/2023, taxa de timbru poate fi compensată.

Astfel, instanța de apel consideră necesară încasarea sumei de 200,00 lei ca taxă de timbru din contul lui Vasile Arapu în beneficiul S.R.L. „Debit Lex" cu titlu de cheltuieli suportate în legătură cu depunerea cererii de apel.

Subsecvent, conform art.90 lit. i) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistență juridică.

Conform prevederilor art.94, alin.(1) CPC, cu privire la repartizarea cheltuielilor de judecată între părţi, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă partial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform art.96 alin.(1), (1^1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Se contestă indubitabil că în cadrul examinării cauzei civile interesele reclamantei au fost reprezentate de către avocatul Ion Lunca, ce se confirmă prin mandatul nr.2070355 din

07.02.2025 (f.d. 4), pentru serviciile acestuia au fost achitate de către reclamantă conform ordinului de plată nr. 1244 din 28.02.25 suma de 4 000,00 lei (f.d. 9).

Revenind la prevederile art.96 alin.(1), instanța de apel relevă importanța noțiunilor de real, necesar şi rezonabil, de altfel Colegiul reține că la interpretarea acestora de la caz la caz, acordarea unei abordări referitor la realitate, necesitate şi rezonabilitatea compensării cheltuielilor de asistenţă juridică, apreciere îi acordă instanța în fața căreia s-a examinat litigiu.

Or, din normele menționate, raportate la hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie cu privire la practica aplicării de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei despre încasarea cheltuielilor de judecată în cauzele civile, nr. 25 din 28 iunie 2004, s-a recomandat ca în cazurile de soluţionare a cererilor de restituire a cheltuielilor pentru asistenţă juridică acordată, instanţele vor reţine inclusiv pornind de la practica CtEDO că cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Reieșind din complexitatea dosarului, raportată la perioada acordării serviciilor de asistență juridică și la aportul adus a avocatului în soluționarea cauzei civile prin interesul acestuia în soarta dosarului și participarea activă la examinarea cauzei, Colegiul Civil consideră oportun încasarea cheltuielilor de asistență juridică în volum deplin.

La caz, instanța de apel reține că, suma de 4 000,00 lei este rezonabilă și proporțională cu complexitatea cauzei, cu volumul de muncă prestat și cu tarifele practicate în mod uzual, nefiind una excesivă sau disproporționată raportat la circumstanțele speței.

În aceste condiții, instanța de apel constată că, instanța de fond a aplicat greșit normele de drept material și procesual, apreciind eronat probele administrate și ignorând criteriile legale de evaluare a cheltuielilor de asistență juridică.

Corespunzător, în baza circumstanțelor faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Colegiul civil concluzionează că, argumentele expuse de către apelant în cererea de apel sunt întemeiate, iar cheltuielile de asistență juridică suportate în mărime de 4 000,00 urmează a fi încasate în volum deplin.

Reieșind din cele expuse, Colegiul Civil va casa parțial hotărârea Judecătoriei Ungheni din 31.10.2025 în latura admiterii parțiale a cererii S.R.L. „Debit Lex” către Vasile Arapu, cu privire la dobânda contractuală restantă, comisionului de gestiune și cheltuielilor de asistență juridică și în această latură va emite o hotărâre nouă prin care va admite cererea S.R.L. „Debit Lex” către Vasile Arapu, cu privire la dobânda contractuală restantă, comisionului de gestiune și cheltuielilor de asistență juridică în volum deplin. Totodată, se va majora și compensarea taxei dispuse spre încasare în prima instanță în mărime de 1 168,43 lei corespunzător sumelor admise spre încasare.

În temeiul art.385 lit. c), 390, 276[4] alin. (4) CPC RM colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,-

Decide:

Cererea de apel declarată „Debit Lex” S.R.L. prin intermediul avocatului Lunca Ion se admite.

Se casează parțial hotărârea Judecătoriei Ungheni din 31.10.2025 în latura admiterii parțiale a cererii S.R.L. „Debit Lex” către Vasile Arapu cu privire la încasarea dobânzii contractuale restantă, comisionului de gestiune și cheltuielilor de asistență juridică și în această latură se emite o hotărâre nouă prin care se încasează suplimentar din contul lui Vasile Arapu în beneficiul S.R.L. „Debit Lex” suma de 2 738,00 (două mii șapte sute treizeci și opt) lei cu titlu de dobândă contractuală, suma de 800 (opt sute) lei cu titlu de comision de gestiune și 3 500,00 (trei mii cinci sute) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Se încasează taxa de stat suplimentară pentru instanța de fond în legătură cu depunerea cererii de chemare în judecată din contul lui Vasile Arapu în beneficiul S.R.L. „Debit Lex” a sumei în mărime de 141,57 (o sută patruzeci și unu),57 lei.

Se încasează din contul lui Vasile Arapu în beneficiul S.R.L. „Debit Lex”, suma de 212,5 (două sute doisprezece),5 lei cu titlu de taxă de stat pentru depunerea cererii de apel și suma de 200 (două sute) lei cu titlu de taxă de timbru pentru depunerea cererii de apel.

În rest hotărârea instanței de fond se menține.

Decizia este definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele ședinței
Judecător Stanislav Grosu

Judecătorii Alina Țihonschi Mariana Sajin